

FLOGBÓLTUR

Ítróttur

hevði eg, um eg skal siga tað sjálvur, nokk eitt tað harðasta slag-ið í bestu deildini. Mær dámdi væl bara at knalla til bóltarnar, og tað var veldugt at vinna upp á tann mátan. Tey seinnu árin hevur slagið ikki havt somu megina, og havi eg nøkur ár skift ímillum libero og kant. Tað tendrar meg ikki upp á saman mátan, um eg ikki sleppi fram til netið at sláa bóltin, sigur Jens Heri.

Byrjunarplássíð á liðnum er eisini rokið seinnu árin, men hann gevur ikki skarvin yvir. Hann heldur seg í góðari venjing og er klárur, tá ið venjarin heitir á hann.

- Eg sigli úti, so umborð venji eg bara kropsliga venjing. Tað er einar 3-5 ferðir um vikuna, sigur Jens Heri.

- Í Fleyr venja vit fyra ferð-

ir um vikuna, og so er tað upp til tann einstaka at venja í venjingarmiðstöð.

Mín leiklutur á liðnum er ikki tann sami, sum hann hevur verið. Eg byrji ikki inni, og eri nokk triðja val á kantinum. Har eru nakrir raskir ungir menn frammanfyri meg, men eg venji og eri klárur um eg fái móguleikan, sigur Jens Heri.

- Annars royni eg at skapa ein góðan stemning á liðnum og hjálpa teimum ungu monnunum. Mær dámar eisini væl at vit hava intensar venjingar, so eg rópi nógv og hoyrist, har eg eri, leggur hann afturat.

Eitt serligt minni

Tað er ilt hjá Jens Hera at taka eitt serligt minni úr rúgvuni, men tá ið hann verður biðin um at velja eitt, so rennur ein serligur dagur fram fyri honum.

- Eg kundi tosað í tímavís um minnir, men skal eg siga frá

einum, sum er rættiliga persónligt og stuttligt, sigur Jens Heri.

- Hetta var tann 9. mars 2002, byrjar hann.

- Eg stóð uttanfyri Havnar Kirkju og biðaði eftir komandi konuni hjá mær. Samstundis sum eg geri hetta, so spæla mínir liðfelagar avgerandi dystin um FM-heitið hetta árið. Eg hevði spurt venjaran, Romica Øster, um vit ikki kundu spæla fyrr á degnum, men hann vildi ikki flyta dystin. Kanska var hann bangin fyri, at eg skuldi bróta beinið, flennur Jens Heri.

- Eg standi so uttanfyri kirkjuna og royki og royni at fáa onkran á liðnum at svara telefonini og siga mær, um vit vóru meistarar, men eingin svarar. Eg verði so giftur og komi úr kirkjuni, men eg veit framvegis einki. Eg og konan skulu niðan til Per á Hædd at taka brúðarmyndir, og tá hetta er gjørt, sniki eg meg út at roykja og ringja til onkran. Nú fái eg fatur á einum av teimum á liðnum, og eg hoyri beinavegin, at kenningin er har og lagið er gott. Nú visti eg, at vit høvdu vunnið, sigur Jens Heri og heldur fram:

- Tað stuttliga við øllum er, at tey hjá Fleyr hava gjørt klárt í Gundadalshøllini, tí tey eru vís í at gerast føroyameistarar. Mjølur tekur tó øll á bóli við at vinna fyrstu ferð í fyra mánaðir. Vit gerast tiskil føroyameistarar og fáa handað

heiðursmerki og steyp á pallinum hjá Fleyr í Gundadalshøllini. Tað hevur ikki verið stuttligt hjá teimum at síggja allar Fram-leikararnar á teirra palli, heldur Jens Heri fyri.

Framtíðin

Hóast Jens Heri hevur spælt flogbólt í so nógv ár, so er hugurin ikki fánaður, og tað er orsøkin til, at hann aftur og aftur møtir til venjing og dyst.

- Tað stutta svarið er, at eg elski flogbólt, og tað havi eg gjørt síðani tann dagin Mannbjørn gav mær ein bólt í hondina. Eg havi so ómetaliga ringt við at ímynda mær ikki at sleppa á vøllin aftur, sigur Jens Heri.

- Ein onnur orsøk er sjálvandi tann, at eg eri sera kappingarsinnaður, og at eg framvegis líka gjarna vil vinna, sum eg altíð havi viljað, sigur hann.

Hann viðgongur tó, at tað ikki altíð hevur verið ein dansur á rósum, og at tað hava verið løtur, har hann hevur umhugsað at gevast.

- Tað hava mangan verið tilíkar løtur, serliga aftaná onkran taptan dyst, sum skuldi verið vunnin. Tá havi eg kolað alt niður og ikki tímað meira, men tað hevur næstan altíð bara verið ein løta, og so havi eg gleitt meg til at spæla aftur, sigur Jens Heri.

- Tað hava eisini verið onk-

ur fríggjakvøld, har eg havi hugsað, at hetta tími eg ikki longur og havi roynt at funnið onkra umbering uppi í høvdi-num, men tá so eingin er komin, so havi eg pakkað taskuna og eri farin avstað, sigur Jens Heri, sum við sínum royndum hevur nógv at læra frá sær.

- Tey seinni árin havi eg hugsað, at tað er gott hjá teimum ungu monnunum at hava onkran við, sum kann stuðla teimum tá ið tað ikki altíð gongur so væl, sigur hann.

- Fyri meg er tað eisini umráðandi at hava sosialar relatióinir. Eg havi siglt alt mitt liv, so tað er deiligt at hava eitt frítíðarítriv at koma heim til, leggur hann afturat.

Eitt, sum hevur verið avgerandi fyri at Jens Heri hevur verið førur fyri at spælt so leingi, er, at hann er sloppin lutfalsliga snikkaleysur frá skaðum. Hann varð skurðviðgjørdur fyri meniskin í 2007, men annars hevur hann verið væl fyri, og tað hevur eisini hjálpt upp á kroppin, at hann í fjør legði av at roykja eftir at hava roykt í 29 ár.

- Eg veit ikki hvussu leingi eg haldi áfram at spæla, men eg rokni við at hetta verður tað seinasta árið, sigur Jens Heri, sum tó ikki er heilt vísur í tí.

- Marjun Kalsø spældi til hon var 50 ella eldri, so eingin veit, sigur hann.